

Sevan fortæller

Min lillebror Ziko var 9 år, da vi kom til Danmark. Senere tog han som jeg imod tilbud om frisøruddannelsen. Han ville gerne have været mekaniker. Som jeg kunne han heller ikke få lov til at fortsætte i skolen. I dag har han ingenting lyst til. Han er kun 19 år og bare trist.

Vi er fire søskende i alt. Min storesøster er gift i Danmark og har børn. Hendes mand og deres lille dreng har opholdstilladelse. Men hun og den mindste kan ikke få det.

Ziko 9 år og Sevan 10 år
1999 nyankomne flygtninge til Danmark

Alle børn og unge fortjener en fremtid og retten til at være i det land de er vokset op i.

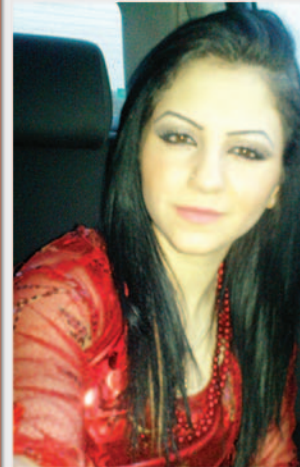
Støttekredsen for Flygtninge i Fare ✨

Vores MÆRKESAGER:

- Flygtninges ret til asyl
- Menneskers rettigheder
- Flygtningebørns ve og vel
- Dokumentation om flygtninges vilkår

ASYLBØRNE- FOTOUDSTILLING

Flygtningebørns foto og beretninger skabt i samarbejde mellem flygtningebørn og Støttekredsen for Flygtninge i Fare

Sevan fortæller om sit liv i Irak og i Danmark

Jeg er født 1989 i Irak og føler mig som Sisyfos. Siden jeg var ni år har jeg hele tiden skullet starte forfra og forfra igen.

I Irak startede jeg i skolen som 5-årig i en børnehaveklasse. Jeg var dygtig og fik lov til at gå videre til 1. klasse med det samme.

Da jeg var 9 år blev min far dræbt. Han blev skudt i sin butik. Han havde problemer både med Saddam Hussein og de andre partier i Irak. Min storebror så min far blive skudt. Vi måtte alle flygte. Først dræber de mændene. Så dræber de kvinderne. Det er ligesom en mafia. Sådan er det i Irak.

Sevan 20 år
Foto: 2009

Jeg var 10 år, da vi kom til Danmark i 1999. I de første par år fik jeg lov til at gå i skole. Det ville jeg gerne have fortsat med. Men vi fik afslag på asyl, og fra jeg var 13 år kunne jeg kun få lov til at gå i centerskole og vi skulle altid flytte. Jeg har boet i 11 forskellige centre i alt.

Jeg har altid gerne villet være ingeniør eller advokat. Jeg har aldrig tænkt mig, at jeg skulle være frisør. Men det var det eneste tilbud om uddannelse vi kunne få, os unge der voksede op i centrene. Derfor er vi næsten alle uddannede som frisører. Mange af vores forældre også.

Ziko 19 år
Foto 2009

Nu læser jeg 10. klasse og HF-enkeltfag på VUC. Jeg har bestået dansk på 3. niveau. Jeg har selv betalt for at komme i skole. Skolen er det eneste, der får mig til at holde ud at leve. Jeg kan ikke forestille mig at skulle starte forfra igen i et andet land. Jeg kender ingen i Irak. Og jeg kan hverken læse eller skrive kurdisk.